

16. Guds lundar äro som en skog,  
 som äro fulla af lif och rörelse;  
 Men ingen äro som en skog,  
 som äro fulla af lif och rörelse;  
 15. Guds lundar äro som en skog,  
 som äro fulla af lif och rörelse;  
 Men ingen äro som en skog,  
 som äro fulla af lif och rörelse;  
 14. Guds lundar äro som en skog,  
 som äro fulla af lif och rörelse;  
 Men ingen äro som en skog,  
 som äro fulla af lif och rörelse;  
 13. Guds lundar äro som en skog,  
 som äro fulla af lif och rörelse;  
 Men ingen äro som en skog,  
 som äro fulla af lif och rörelse;  
 12. Guds lundar äro som en skog,  
 som äro fulla af lif och rörelse;  
 Men ingen äro som en skog,  
 som äro fulla af lif och rörelse;  
 11. Guds lundar äro som en skog,  
 som äro fulla af lif och rörelse;  
 Men ingen äro som en skog,  
 som äro fulla af lif och rörelse;  
 10. Guds lundar äro som en skog,  
 som äro fulla af lif och rörelse;  
 Men ingen äro som en skog,  
 som äro fulla af lif och rörelse;  
 9. Guds lundar äro som en skog,  
 som äro fulla af lif och rörelse;  
 Men ingen äro som en skog,  
 som äro fulla af lif och rörelse;

8. Guds lundar äro som en skog,  
 som äro fulla af lif och rörelse;  
 Men ingen äro som en skog,  
 som äro fulla af lif och rörelse;  
 7. Guds lundar äro som en skog,  
 som äro fulla af lif och rörelse;  
 Men ingen äro som en skog,  
 som äro fulla af lif och rörelse;  
 6. Guds lundar äro som en skog,  
 som äro fulla af lif och rörelse;  
 Men ingen äro som en skog,  
 som äro fulla af lif och rörelse;  
 5. Guds lundar äro som en skog,  
 som äro fulla af lif och rörelse;  
 Men ingen äro som en skog,  
 som äro fulla af lif och rörelse;  
 4. Guds lundar äro som en skog,  
 som äro fulla af lif och rörelse;  
 Men ingen äro som en skog,  
 som äro fulla af lif och rörelse;  
 3. Guds lundar äro som en skog,  
 som äro fulla af lif och rörelse;  
 Men ingen äro som en skog,  
 som äro fulla af lif och rörelse;  
 2. Guds lundar äro som en skog,  
 som äro fulla af lif och rörelse;  
 Men ingen äro som en skog,  
 som äro fulla af lif och rörelse;  
 1. Guds lundar äro som en skog,  
 som äro fulla af lif och rörelse;  
 Men ingen äro som en skog,  
 som äro fulla af lif och rörelse;

vinnare på utlott

GS1264

## Barnmörderskan

1. Sistaften förmiddagen låg,  
 Då Grefven for hem från Masskraden;  
 Han höll med sin schack, då framför sig han såg  
 En tärna som smög sig ur staden.  
 2. "Hvad wacker gestalt, och hwad stic i den gång!  
 En ofuld — det blir mig ett byte:  
 Hon far, som en slägt: — en förmyndares tvång  
 Den arma lär fly, med sitt knyte."  
 3. "Här syns ingen älskars rådbande spann.  
 Wälan, på min sadel hon flifwe,  
 Om, om hon så föga och sticka sig kan,  
 Hon sommaren ut hos mig blifwe."  
 4. "Ty Hellska ombytet gör ädel till slut,  
 Och sållskap behöfs afwen hemma.  
 Förgäfves hwat jag på njden far ut,  
 Hwar aften jag saknar min Emma."  
 5. "Men borta är borta! En däre må se  
 Med såfånga blickar tillbaka,  
 Då nya behag nu framför mig sig te,  
 Så nära att plocka och smaka."  
 6. "För alla de tusende stöna jag lyft,  
 Jag än wille lyfta dig ensam.  
 Hwi kom du ej till mig och njdt med mig lyft  
 Allting, utom namnet, gemensamt."  
 7. Så talte den rike fördrarn för sig,  
 Och sakta den ofände följde.  
 Hon wel af åt stogen en obanad stig,  
 Den björklidwen hängande dölsde.  
 N:o 625.

33. Hans hjerta rent och obefläckadt  
 För mina fötter låg,  
 Tilldes det, allt för länge gådadt,  
 Ej mer förhoppning såg.

34. I tyfthet han mig öfvergifwit,  
 Allt glömma mitt förakt;  
 Men ångslan har hans bane blifwit,  
 Som ryktet för mig sagt.

35. Nu skall mitt lif des qual betala:  
 I grottan, der han låg,  
 Skall jag med Edwins flugga tala,  
 Lifsom jag honom såg.

36. Jag samma ödemärk skall wälja,  
 Och dö på samma sätt;  
 Mitt usla lif mig blott skall quälja,  
 Och döden bli mig lätt." —

37. "Nej aldrig," hvars han henne swara  
 Med dm och liflig röst;  
 "Än himlen Edwin tåds bewara  
 Till Angelinas tröst.

38. Så se då, Emma älskarinna,  
 Din Edwin åter här;  
 Här skall du honom återfinna,  
 Mer dm och mera får.

39. Vi skall ej mer hwarannan mista,  
 Allt qual är nu förbi;  
 Den stund, som en gång blir din sista,  
 Skall också Edwins bli."

Edljes för 2 s. Banko i Bruggell Bollador i Upsala och  
 Carlstad. — På samma ställen säljas styckvis eller i parter  
 många bundrade sag wisor och historier. I parti, då minst  
 24 ark köpas, erhållas de till hälften af det påtrodda priset.

Upsala, Em. Bruggellius, 1832.



3. Gerd då ei mer. — Den rår ditt daga gnuter,  
 Ei gdr din himmel mera klar.  
 Med farabr berst du an en fallstet njuiter,  
 Ed lunge hopper du ar quær. :.

8. Han ropar; hon h r ej. Han vinkar, hon g r.  
Han bandt wid en stubbe sin f le,  
Och trängande sig genom tistel och sn r  
Han kom till ett hj l och en påle.

17. Ståndnda lutan dig förfrunt,  
och dig vill armod dömt;  
Ståndnda wånstaps-pligt man brunt,  
ell' trogen wånstap glömt.

18. Men, od, hvad är för lydan stråwa,  
hon är en flygtig dunt;  
O så fångt är för bärne båwa,  
om tigg om det gunt.

19. Och hvad är wånstap? Jo, en wisa,  
hwarwid man somna på;  
En röst, som på de tora, prä,  
Men aldrig wertsam är.

20. Och såret, ad, den är ej annat,  
den blott de skadas stamt;  
Hur fållan deras tro besannat  
De eder, som de namt.

21. Flyktig den af ödet drifwer  
Allt pröfwa deras tro;  
Ly såret ej på jorden triffwer,  
Om ej i dufwans bo.

22. Den eld ur deras ögon strålar,  
"Sj den, ja, bönet sig!"  
Wid dessa ord en rådnad malar  
Wår främlings bleka hy.

23. Och finders säg sig nu förwar,  
Dem nu förwåning ge;  
Sitt de förigda morgon-sfar,  
Om emot solen se.

24. Och denna brist sig bmsom böjer,  
och bmsom ljudar brar;  
Men snart det blyga uppstign böjer  
Sitt det en stida war.